

Sygn. akt III SO 3/10

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogusław Cudowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Kwaśniewski

SSN Romualda Spyt

w sprawie z wniosku G. P.

o wykładnię wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2007 r.

w sprawie III KRS 6/06

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 22 listopada 2010 r.,

zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 13 stycznia 2010 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

G. P. wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z 14 stycznia 2010 r., którym odmówiono dokonania wykładni wyroku Sądu Najwyższego z 10 stycznia 2007 r. w sprawie o sygn. akt III KRS 6/06. Domagała się w nim uchylecia zaskarżonego postanowienia i dokonanie wykładni wyroku Sądu Najwyższego z 10 stycznia 2007 r., III KRS 6/06 zgodnie ze złożonym wcześniej wnioskiem, ewentualnie przekazania sprawy właściwemu składowi orzekającemu (art. 395 § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie należało odrzucić. Żaden przepis nie przewiduje możliwości zaskarżania postanowień Sądu Najwyższego. Zażalenie nie przysługuje więc, ani na postanowienie Sądu Najwyższego o odrzuceniu skargi kasacyjnej (postanowienia SN z 28 września 2004 r., II UZ 39/04 i z 15 listopada 2004 r., II UO 3/04), ani oddalającego skargę kasacyjną (postanowienie SN z 5 grudnia 2007 r., II UZ 36/07). Zażalenie nie przysługuje więc również na postanowienie Sądu Najwyższego wydane w sprawie z 14 stycznia 2010 r. Kodeks postępowania cywilnego wyczerpująco reguluje dopuszczalność poszczególnych środków odwoławczych lub zaskarżenia. Ich wniesienie jest więc możliwe, gdy przepis dopuszcza oznaczony środek odwoławczy lub zaskarżenia (postanowienie SN z 3 marca 2010 r., III SO 1/10).

Brak środków odwoławczych od orzeczeń Sądu Najwyższego wynika także z ustrojowego usytuowania tego Sądu jako naczelnego organu sądowego sprawującego nadzór nad działalnością sądów powszechnych w zakresie orzekania (art. 183 Konstytucji RP oraz art. 1 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym, Dz.U. Nr 240, poz. 2052). W każdej procedurze musi występować najwyższy organ procesowy, którego orzeczenia są ostateczne. Takim organem w polskim postępowaniu cywilnym jest Sąd Najwyższy (postanowienie SN z 14 lipca 2000, II UZ 82/00).

Z powyższych przyczyn zażalenie zostało odrzucone, na podstawie 394¹ § 3 oraz art. 398²¹ w związku z art. 373 k.p.c.